Lietas arhīva Nr. C-0187-18/7
ECLI:LV:RPPT:2018:0109.C28363216.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 9.janvārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese B.Ābele,
ar sekretāri E.Knospiņu,
piedaloties prasītāja pārstāvim J.Radziņam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda un nokavējuma procentu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 17.novembrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas numurs 40103362321, cēla tiesā prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu parāda un nokavējuma procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka norādīts, ka ar Uzņēmumu reģistra 2010.gada 29.decembra lēmumu reģistrēta Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" reorganizācija, nosakot, ka Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmēja ir SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" kā Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, kā arī 2016.gada 8.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-16-418-lī apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

Dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot māju. No minētā izriet, ka Rīgas pilsētas pašvaldības pienākums ir apsaimniekot un uzturēt māju.

Mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu". Līdz ar to prasītājs, izrakstot rēķinu, norāda, kur var iepazīties ar obligāti veicamo dzīvojamās mās uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes kopsavilkumu nākamajam gadam.

Savukārt norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtībā, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu."

Tā kā prasītājs nav saņēmis savlaicīgas rēķinu apmaksas par sniegtajiem pakalpojumiem, tad atbildētājam ir izveidojies parāds par periodu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.novembrim par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 4754,85 EUR apmērā un likumiskie procenti par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.novembrim 334,46 EUR, kopā 5089,31 EUR.

Pamatojoties uz Civillikuma 876., 1587., 1720., 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 8., 10.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem par periodu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.novembrim 4754,85 EUR; likumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.novembrim 334,46 EUR; atzīt tiesības prasītājam saņemt likumiskos procentus (6% gadā) par laiku līdz sprieduma izpildei, piedzīt visus tiesāšanas izdevumus.

2016.gada 23.decembrī tiesā saņemti atbildētājas /pers. B/ paskaidrojumi. Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst un uzskata to par nepamatotu.

Norādīts, ka prasītāja iesniegtā aprēķinā nav detalizēti norādīts kā attiecīgais aprēķins tika veikts, jo nav skaidrs, uz kāda pamata un pēc kādas metodikas prasītājs ir aprēķinājis līgumsodu un procentus, kas ir noradīti aprēķinā. Nav precizēts, kāpēc prasītājs aprēķinā ir norādījis līgumsodu, tomēr prasībā nepieprasa to samaksu. Prasības pieteikuma nav pievienoti rēķini vai citi pamatojoši dokumenti, uz kura pamatā tika taisīts aprēķins. Atbildētāja norādīja, ka aprēķins pats par sevi nerada saistības un līdz ar ko prasītājam ir pienākums pierādīt, ka attiecīgas summas ir aprēķinātas atbilstoši atbildētāja faktiski saņemtajiem pakalpojumiem. Atbildētāja nevar būt pārliecināta par parāda summas esamību un aprēķina pareizību. Civillikuma 1.pantā noteikts, ka "tiesības izlietojamas un pienākumu pildāmi pēc labas ticības". Savukārt prasības pieteikumam nav pievienots dokuments, kas liecinātu par to, ka prasītājs būtu vērsies pie atbildētājas ar mērķi atrisināt situāciju ārpus tiesas. Uzskata, ka prasītājs ir rīkojies pretēji Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam.

2017.gada 13.jūnijā tiesā iesniegta atbildētājas pretprasība par pārvaldīšanas attiecību atzīšanu par spēkā neesošām. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 9.janvāra lēmumu pretprasība atstāta bez izskatīšanas.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja prasības pieteikumā norādītajā apmērā, pamatojoties uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, kā arī iesniegto parāda aprēķinu. Lūdz prasību apmierināt pilnībā.

Atbildētāja/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, par neierašanās iemesliem tiesu neinformēja. Tiesas pavēstes atbildētājai sūtītas uz adresi, ko viņa norādījusi tiesai savos paskaidrojumos un iesniegtajā pretprasībā. Par savu adreses maiņu saskaņā ar Civilprocesa likuma 58.pantu atbildētāja tiesu nav informējusi. Tiesa atzīst, ka atbildētājai par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktā kārtībā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu lietas izskatīšana iespējama bez atbildētājas piedalīšanās.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa konstatē, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/, nekustamajam īpašumam – dzīvokļa īpašumam /adrese/ (kadastra Nr./numurs B/), kā īpašniece no 2004.gada 31.maija ir reģistrēta atbildētāja /pers. B/.

Starp pusēm nav nodibinātas līgumiskās attiecības par dzīvokļa apsaimniekošanas kārtību, tādējādi, pušu tiesiskās attiecības regulē Dzīvokļa īpašuma likuma un Civillikums.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Savukārt 13.panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Tādējādi atbildētājai kā dzīvokļa /adrese/, īpašniecei bija pienākums norēķināties par saņemtajiem ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem pakalpojumiem un mājas apsaimniekošanas izdevumiem.

No piedzenamās summas aprēķina redzams, ka atbildētājai par sniegtajiem pakalpojumiem parāds sācis veidoties 2013.gada oktobrī, kad ir aizkavēts mēneša maksājums, laika periodā no 2013.gada oktobra līdz 2016.gada novembrim maksājumi vispār nav veikti.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, to, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētāja savos paskaidrojumos norādīja, ka prasītājs nav iesniedzis pareizos aprēķinus. Atbildētāja nav iesniegusi aprēķinus, kurus pati ir veikusi un uzskata par pareiziem.

Ievērojot visu augstāk minēto un to, ka Atbildētāja nav izmantojusi savas likumā noteiktās tiesības iesniegt pierādījumus par parāda samaksu vai celt iebildumus par tā esamību, vai celt pretprasību, tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam parāda aprēķinā norādīto pamatparādu 4754,85 EUR apmērā. Tiesa atzīst, ka atbildētājas iebildumi par to, ka, iespējams, parāda aprēķinā ir kļūdas, ir formāli iebildumi, lai izvairītos no saistību izpildes. Nekādus konkrētus argumentus vai savus aprēķinus atbildētāja tiesai neiesniedza.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Atbilstoši Civillikuma 1759.pantam prasītājam rodas tiesības aprēķināt un lūgt tiesu piedzīt likumiskos procentus – 6% gadā. Tādējādi prasījums par likumisko procentu piedziņu ir apmierināms. Prasītāja likumiskos nokavējuma procentus aprēķinājusi par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.novembrim 334,46 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka Prasītāja ir pierādījusi savus prasījumus un no Atbildētājas piedzenams kopējais parāds 5089,31 EUR apmērā, kas sastāv no parāda par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem 4754,85 EUR par laika posmu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.novembrim un likumiskajiem procentiem 334,46 EUR, par laiku posmu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.novembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 % gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītājs iesniedzot prasību ir samaksājis valsts nodevu 438,31 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, kopā 443,01 EUR, kas piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Civilprocesa likuma 204[1].pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 97., 189.-195., 204.[1], pantu, tiesa,

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" parādu 5089,31 EUR, kas sastāv no parāda par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 1.novembrim 4754,85 EUR, likumiskajiem procentiem par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.novembrim 334,46 EUR, kā arī tiesas izdevumus 443,01 EUR, **kopā 5532,32 EUR (pieci tūkstoši pieci simti trīsdesmit divi *euro*, 32centi)**. Samaksa veicama uz vienu no sekojošiem prasītāja norēķinu kontiem:

LV98 HABA 0551 0307 3483 7 – AS „Swedbank";

LV83 PARX 0013 0443 8001 9 – AS „Citadele banka";

LV65 UNLA 0050 0171 8682 0 – AS „SEB banka";

LV63 RIKO 0002 0131 9759 6 – AS „DnB Banka";

LV57 NDEA 0000 0830 6955 0 – Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 9.janvārī.

Tiesnese B.Ābele